

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'ΛΑ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Τί ζέστη! είπεν ο Μόρτιμερ σκουπίζοντας τόν ιδρώτα από τó μέτωπό του.

—Ναί, έχεις δίκαιο... Έγώ μάλιστα θά σάς έπρότεινα νά σταματήσουμε, και νά ξεκουρασθούμε, γιατί απ' αυτές τις φοινιές, ώς τó βράδυ...

Οι τρεις άνδρες σταμάτησαν τάλογά τους και ξεπεξεύσαν. 'Ο πρώτος απ' αυτούς, ο Μόρτιμερ, παρακολουθούσε τόν πόλεμο της 'Αφρικής μεταξύ 'Αγγλων, 'Αράβων ως ανταποκριτής της εφημερίδος «Τό Πνεύμα». Φορούσε ένδυμασία έξοστρατείας από χακί, και τó δέμα του ήταν μαρωμένο από τόν ήλιο.

'Ο δεύτερος—ένας άνθρωπάκος ζοντός μέν, αλλά ζωηρός κι' ευζώνητος—όνομαζόταν Σζώττ. Είχε τραβήξει τού κόσμου τους κινδύνους, και είχεν ύποπτοι τις πιο παράξενες περιπέτειες... Έθεορείτο ως ο πιο επιτήδειος και ο πιο θαρραλέος απ' όλους τους πολέμιους ανταποκριτάς των μεγάλων αγγλικών εφημερίδων.

'Ο Σζώττ είχε «παρακολουθήσει» την μάχη της Πλεινάς, τις έξοστρατείες του Σίτζα, τού Ζουλουάνδ, της Αιγύπτου, τού Σουαζιμί. 'Ο Μόρτιμερ είχε λάβει επίσης μέρος—πολλές φορές μάλιστα με τó τουφέκι στό γέρι—στόν πόλεμο των Μπέρος, στην έξοστρατεία τού Σολί, στους Βαλκανικούς πολέμους, στην έξοστρατεία τών 'Ινδιών, στην επανάσταση της Βραζιλίας και στην κατακτήση της Μαδαγασκάρης.

Τους δύο αυτούς ανθρώπους συνέδεε ένα αίσθημα αδελφικής φιλίας κι' έχοριζε ένα συναίσθημα, συναδελφικής αντίζηλιας. 'Ο καθένας τους θά ομωρινόδινε και τó πετάι τού άζομα για νά σώσει τη ζωή τού φίλου του. Κανένα όμως από τους δύο δεν θά θυσιάσει τó πατριωτικό συμφέρον της εφημερίδος του, για νά βοηθήσει τόν συναδέλφον του.

'Ο τρίτος σύντροφός των όνομαζόταν 'Ανσλεϊ και ήταν ανταποκριτής της εφημερίδος «Γ'αζέτ». Φαντασθήτε ένα νεώτατο παιδί, άβγαλο άζομα, με μιάν άπειρία που άγγιζε τά σύνορα της άφελείας. Κάτι άρκετά έπιτυχημένες περιγραφές τών «Μεγάλων Γυμνασίων» που είχε δώσει στην εφημερίδα του, είχαν πείσει τόν διευθυντήν του να τού αναθέσει, για πρώτη φορά, την παρακολούθηση μιιάς πολεμικής έπιχειρήσεως.

Έκτός από τους τρεις φίλους μας, την ίδιαν αυτήν έξοστρατεία παρακολουθούσαν πολλοί ανταποκριτάι άλλων εφημερίδων, καθώς και ο άπεσταλμένος τού πρακτορείου 'Ρέουτερ.

'Ο Μόρτιμερ και ο Σζώττ έννοιόταν για τόν άπειρο συναδέλφον τους μιιά συμπάθεια ανακατεμένη με άρκετη δόση περιφρονήσεως. Ήταν τόση ή μακροχρόνιος πείρα τους... 'Αλλά και τάλογά τους ήταν τόσο θαυμάσια και γοργά ζώα... Ένώ τó άλλο που καθάλλιζε ο καζόμορος ο 'Ανσλεϊ, ήταν ένας άξιοδότητος 'Αχαμίων.

Οι τρεις δημοσιογράφοι δέσαν τάλογά τους κάτω από τή σιά μιιάς μεγάλης φοινιιάς.

—Τι γίνεται, άλήθεια, οί άποσκευές μας; 'Ανσλεϊ... ερώτησεν ο Σζώττ.

—Μιάς άκολουθούν... Σε πέντε λεπτά θάνα έδω...

Και πράγματι. 'Από μακριά φανόταν ένα μικρό καραβάνι που πλησίαζε. Ήταν ή τρεις γκαμήλες με τις άποσκευές των πολεμικών ανταποκριτών, που τις ώδηγούσαν οί τρεις βαρβερίνιοι ύπηρέται τους. Σε λίγο, τó μικρό καραβάνι είχε φθάσει, κι' οί τρεις ανταποκριτάι άνοίγαν τά διάφορα κουτιά με τις κονσέρβες τους. 'Ο Μόρτιμερ, ενώ έτρωγε, έσημείωνε στό σημειωματάριό του, μιιά συνέντευξη που είχε πάρει την προηγουμένη μέρα από έναν επιθήροητη τών Σιδηροδρόμων.

'Ο 'Ανσλεϊ τόν παρακάλεσε να τού ανακινώση τις σημειώσεις του αυτές. 'Ο Μόρτιμερ χαμογέλασε.

—Ευχαρίστως είπε... Μόλις άρχισι όμως ή σοβαρή δουλειά, τότε ο καθένας, φιλαράκο μου, θά κοιτάξει τόν έαυτό του μόνο...

—Μά γιατί; ρώτησε με άφέλεια ο 'Ανσλεϊ. Μιά που είμαστε τρεις, δέν θάταν καλλίτερα νά μοιρασθούμε τή δουλειά κι'...

—Διόλου φίλε μου... Γιατί άν ήταν έτσι, οί εφημερίδες μας θά μεροούσαν θαυμάσια ν' αναθέσουν την ανταπόκρισή τους στόν ερωτοερωτάρη Ρέουτερ, και να μην ύποβληθούν σε τόσα έξοδα για νά μιά στείλουν έδω... 'Ο πολεμικός ανταποκριτής πρέπει να κοιτάζει μόνο τόν έαυτό του... Μόνον έτσι μπορεί ν' άποκτήη τη δόξα... 'Ο Τσάντλερ, επί παραδείγματι, ξέρετε πόσα κόλπα μεταχειρίστηκε για νά επιτύχη στην καριέρα του;... Κάποτε, που ταξίδευε μαζί μ' ένα συναδέλφον του, σάν καληώρα μετς, αναγκάσθηκε νά ύποκριθι πως πληγώθηκε στό πόδι. Κι' έμφ' ο συναδέλφον του έτρεχε νά φωνάξη τó γιατρό, αυτός έτρεξε στό τηλεγραφείο!

—Και την θεωρείτε έντιμο αυτή την πράξη;

—'Όλα τά μέσα είναι έντιμα, όταν τά μεταχειρίζεται κανείς για νά έξηγηρήση την εφημερίδα που τού δίνει φουμί... είπεν ο Σζώττ. Τό πάν είναι νά φθάση κανείς πρώτος στόν τηλεγραφικό σταθμό... Θά μου επιτρέψετε όμως νά σάς δώσω και μιιά συμβουλή... Καλά θά κάνετε, εάν τύχη και σάς ξανανατεθι τέτοιου είδους δημοσιογραφική γκαμπάνια, νά φροντίσετε νά έχετε ένα καλό άλογο. Ή ταχύτης τού άλόγου παίζει σπουδαίο ρόλο... Και ίδου ένα παράδειγμα: Δέν μπορώ νά μαντέψω, πώς από τους δύο μας ο Μόρτιμερ ή εγώ θά πετύχουμε σ' αυτή την έξοστρατεία, αυτό όμως που ξέρω είναι ότι οί δύο μας έλάβαμε καλά τά μέτρα μας και πως φροντίσαμε νάχομε δύο άλογα που τίποτε δέν μπορεί νά τους παραβγει στό τρέξιμο...

—Έτσι, δηλαδή, από τις γκαμήλες, έπροόθησε χαμογελώντας ο Μόρτιμερ. Γιατί δέν άγνωστς, βέβαια, αγαπητέ μου, πως άν τó άλογο διανεί γρηγορότερα από τη γκαμήλα μιάν άπόσταση 20 χιλιομέτρων, δέν συμβαίνει τó ίδιο και για μιιά διπλασίαν άπόσταση...

—Πώς! Έκαιεν έκπληκτος ο 'Ανσλεϊ. Μιά απ' αυτές έδω τις γκαμήλες μπορεί νά τρέξη γρηγορότερα από ένα άλογο;...

Οί δύο σύντροφοί του σάσαν στά γέλια.

—'Όχι, όχι!... Μιλούμε για τις γκαμήλες τις γυμνασμένες, τις γκαμήλες που καθάλλιζούν οί Δερβίσηδες...

—Και τώρα, ως αναπαυθούμε... είπεν ο Μόρτιμερ.

***

'Ο Σζώττ και ο Μόρτιμερ έαπλοήθηκαν κάτω από τις ζουνοπιές τους, και σε λίγο ζουνοπύσαν βαθιά.

'Ο 'Ανσλεϊ άνασκόηθη, άκούμπησε στόν κορμό τού δέντρου, και άναψε ένα τσιγάρο. Τά λόγια που τούγαν πει οί δύο του σύντροφοί δέν τόν άριταν ήσυχο. 'Αφού κάπνισε τó τσιγάρο του έτοιμάζονταν νά πείη κι' αυτός νά κοιμηθι, όταν τού άρνήνε πως είδε, προς τη Δύση, έναν όγκο που όλοένα πλησίαζε. Σε λίγο διέκρινε καθαρά τί ήταν ο όγκος αυτός: Ήταν ο σταθμάρχης Μερουβέδες που έρχόταν προς τó μέρος τους, καλλίζοντας. 'Εξάφνα όμως ένας πυροβολισμός άντηχησε και ο Μερουβέδες έπεσε νεκρός!

—Ξυπνήστε! φώναξε ο 'Ανσλεϊ στους συντρόφους του. Θαροώ πως οί Δερβίσηδες χτυπάουν τόν Μερουβέδες!...

Οί δύο ανταποκριτάι πεταχτήσαν όλοφθοι.

—Κι' ο ανταποκριτής τού Ρέουτερ δέν είναι δώ! είπε με χαρά ο Σζώττ.

'Ο Μόρτιμερ ανέλαβε νά κανονίση την άμυνα. Έτοποθέτησε τά άλογα πίσω απ' τά δέντρα, τις γκαμήλες κοντά τους και τις άποσκευές άντι προγράματος.

—Θαυμάσια! Θαυμάσια! φώναξε κάθε τόσο. Θάχομε μιιά πρώτη τάξεως ανταπόκριση!...

—Μά ο φτωχός Μερουβέδες δέν ζουνοπιέται... φαίνεται πως σποτόθηκε... είπε ο 'Ανσλεϊ...

Δέ βαρύνεσαι, αγαπητέ μου... Έμένα μ' ενδιαφέρει πειν πολύ ή δουλειά μου. Θαροώ ή εφημερίδα μου: Σημολογή επί της σιδηροδρομικής γραμμής.—'Φύρος 'Αγγλον Σταθμάρχου.—'Επίθεως έναντιον των αντιπροσώπων τού Τύπου!...

Οί πυροβολισμοί, έντομεταξύ, άρχισαν νά πυκνώνουν. Μιά γκαμήλα, τραυματισμένη, έπεσε κάτω μοναχίζοντας... Κι' έξαφνα οί Δερβίσηδες έκαιεν την εμφάνισή τους.

Τραυματισμός τού ιδιαιτέρου ανταποκριτού μας!... φώναζεν άξαφνα ο Σζώττ και συνεζίζοντας την κουβέντα του κυλιόθηκε καταγής.

—Τι έπαθε; φώναζε ο Μόρτιμερ.

—Είτιχως τίποτε... Μιά τσαγγουριά...

Σε λίγο, ή συμπλοκή είχε γενικευθι. Οί επιτιθέμενοι 'Αραβες δέν ήταν πολλοί, πολεμούσαν όμως σάν δαίμονες... 'Αλλά κι' οί ανταποκριτάι ανταπέδιδαν με γρηγοράτα τά ύσα... 'Ο 'Ανσλεϊ, στριζόμενος πάνω σ' ένα μασόνι, πυροβόλουσε με τó μουσζέρο του και σε κάθε πυροβολισμό έφαινε κάτω κι' από έναν αντίπαλο του... Έξαφνα όμως έννοιωσε ένα τρομερό πλόρο στό πλευρό... Και λιποθύμησε...

***

'Όταν συνήλθε, παρατήρησε πως ήταν μόνος μες στην έρημη πεδιάδα. Οί δύο σύντροφοί του θά τόν είχαν πάρει για νεκρό και θά είχαν φύγει. Παρατήρησε πως λείπαν και τά άλογα τους. Οί βαρβερίνιοι της άκολουθίας τους τούγαν σκάσει, όπως θυμήθηκε, απ' την άρχη της συμπλοκής.

'Απ' τó πλευρό του έβγαυον άφθονο αίμα. Κι' έννοιε πόνους τρομερούς σ' όλο του τó κορμί.

Κι' έξαφνα θυμήθηκε, σάν σε όνειρο, πως λίγο πριν ο Μόρτ-

Οί 'Αραβες πολεμούσαν σάν δαίμονες...

μερ του ελπε καθυλλιευνοντας το αλογο του και φευγοντας :
—Γεια σου αγαπητε...θα τηλεγραφωω στην εφημεριδα μου
πως πληρωθηκε για να το μαθουν οι δικοι σου...Κι αν τυχη να
δης τον ανταποκριτη του Ρεουτερ, μη σου φυγει λεξη για δια
αυτά!..

—Η εφημεριδα μου ! σκεφθηκε ο *Ανσελ.
Και ανασηκωθηκε με ζολο. Λιγα μετρα μακροτερα, ειδα τ' α-
λογο του λεομενο καταγη, σκοτωμενο...Ο *Ανσελ αναστεναξεεν
απελπισμενα. *Εξαφνα όμως πηξε το ματι του μια γκαμηλα, που
ειχε ξαπλωθει ηρεμωτατα κοντα στην φουνια. *Η γκαμηλα αυτη
δεν ηταν απο τις δικες τους. *Ηταν γκαμηλα Δερβιση που θαχε
σκοτωθη. Με μεγαλη προσπαθεια τοτε ο *Ανσελ σηκωθηκε.
Προχωρησε προς την γκαμηλα. Πως πονουσε!...Σφιγγοντας τα
δοντια απ' τους πονους, κατορωθησε να σκοραλωρη στη οαχη
της. Το ζων σηκωθηκε ορθο. Και τοτε ο *Ανσελ, αιματομενος,
ελευεινος, αρχισε να καπαξη προς τον τηλεγραφικο σταθμο...
*

Με; στην αιθουσα του τηλεγραφειου βασιλευε μεγαλη ησυχια.
*Εξαφνα, η πορτα ανοιξε, κι ένας ανθρωπος γεματος λασπη και
αιματα μηνη τριζιζοντας μεσα.
—Ποση ωρα χρεαζεται για να φθάση ένα τηλεγραφημα στο
Λονδινο ; ρωτησε με ασθενικη φωνη τον υπαλληλο.
— Λυο ωρες !
— Ωστε προσφαινω !... Στις τρεις η εφημερις θα το εχη και
θα προφάση να μη... Γρηγορα... χαρι... μολυβι...

*Ο υπαλληλος κατακληρτοζ το εδοσε λιγο χαρι και ένα μο-
λυβι. *Ο *Ανσελ—γιατι αυτο; ηταν—συνεταξε, με πυρετο, το τηλε-
γραφημα του, και το παρεδωσε στον υπαλληλο... Κατοπι πηξε
κι επεσε ο' ένα πάγχο, μισπεθαμενος...
...Κατα τις τεσσερες, δυο αλλοι ανθρωποι καθιθουοι,
κατασκονοιμενοι, εισωρισαν μες στο τηλεγραφειο.

—Τι ωρα εινε ; φωναζαν αισθημαιοντες στον υπαλλη-
λο.
— Τεσσερες !
— Κατ'ωρα ! ελπει ο Μότμερ. Δεν προσφαινομε !...
Κανενας αλλος δημοσιογραφος περασε διδουλο απο δω !...

— Μάλιστα, κους. Το τελευταιο τηλεγραφημα το ε-
στειλε, στην μια, ο κους... ειπει ο υπαλληλος δειχ-
νοντας τον παγχο του βδουου.
Οι δυο ανταποκριται, εγυρισαν προς τα δεξι αφινον-
τας να τους ξεφυγη μια κουνη λασπη.

Και τοτε ειδαν τον *Ανσελ, γεματο αιματα, γλομο.
μισπεθαμενο, να τους χαμογελαη θυμω βευτικα...
*

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Το φερεικ των μικρχριτριων στην Καλλιφορνία γινεται
απο 3.000 δδτες. Η κοιτη της μικρχριτροφου περιοχης της
Ηκλάσσης απεχει: 1-6 μιλλια απο την πρχαλι. εχει δε βάθος
1 - 25 οργουδν !

— *Απο τοτε που ανοιχθηκεν ο ισθμς του Σουξ, πρχη-
ρηθη σχετικη ελλειψις φχριων στη Μεσογειο. Τοτο οφειλε-
ται σοδει δια του ισθμου διεπεριωθησκη απο τον *Ινδικό
*Οκεανό ενω σωρ κρχηρις, οι οποιοι κκαχόροχιζουοι τα
φχρικ της Μεσογειου !

— Τα δδση της Ευρωπης σκεπαζουοι τα 25 ο)ο της επι-
φρανης της !

*Απο αυτα, τα 45 ο)ο ανηκουοι στη Ρωσσια, τα 34 ο)ο στη
Νορδηγικα και Σουηδικα, τα 26 ο)ο στην Αυστρια, τα 17 ο)ο
στη Γαλλια, τα 10 ο)ο στην *Ισπανια, τα 5 ο)ο στην Πορτο-
γαλλια και τα 4 ο)ο στη Μεγαλη Βρετανια.

— Το ακροτατο σημειο της γης, οποιο κλλιεργειται η
βρωμη εινε η Κεγγη της Σουηδικης, η οποια βρισκεται 40
μιλλια βορειοτερα απο τον Βόρειο Πολικη κύκλο ! *Η δε κλλι-
λιεργειαι του σιταριου ενεργειται 40 μιλλια βορειοτερα κι
απο το σημειο αυτο, ητοι 80 μιλλια εν δλη προς βορραν του
Πολικου κύκλου !

— *Ενας ελδευτος Ιατρο—φιλοσοφος εξεδωκε τελευτικως
μια πρχμηταεικ, στην οποια ισχυριζεται, σοει για να ζψη,
κκαεις πολλα χρονια, δεν του χρεαζεται
παρα τα εξης μόνον δυο πρχμητα : Φ α ι
δ ρ ο τ η ς και κ ι ν η σ ι ς .

Τελειωουοι δε το βιβλιο του με το εξης
ρηγτον : « *Η ανακάλυψις της αληθειας και
η πρχηις του κχλου εκεινου εινε ο μόνος
πρχμητικος σκοπος της φιλοσοφιας .

— *Η αρχικη Ρώμη διχηρετο σε δεκα-
πέντε τετράγωνα. Εηχε 17 φυλκκας, 11 δικ-
στηρικα, 133 νχους απεριωμενους στους θε-
οους, 9 επποδρμία και 3 αμφικβκχρχ.

Στέφανος Γραβιτας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ράλλης και Μαυρομιχαλής

*Οταν οι δυο συμπεθεροι, ο Ράλλης και ο Μαυρομιχαλής, πι-
νόσαντε, για λόγους πολιτικους, ο μακαριτης Ράλλης, εξώδευε
ολην την γνωστην εξυπνάδα του, για να σατυριση τον συμπεθε-
ρο του.

Μεταξυ των αλλων ελεγεν :
—Ο κ. Μαυρομιχαλής γραφεται ετσι γαλλιστι : <Μαυρομι-
χαλις>, που αν το διαβάσης ελληνικα,θα το πης <Μορομιχαλής>!..
***

Ποιος πήρε επί τέλους το βραβείο

*Ο Γαβρηλιδης επέμεινεν ότι οι *Έλληνες ειναι λαός, ο οποιος
ποτέ δεν εκάθησε να σφεαθη σοβαρως.

*Επειδη δε πολλοι ειχαν διαφορετικη γνώμη, αποφάσισε να
τους το αποδειξη.

*Εγραψε λοιπόν εις το <Μη χάνεσαι> το εξης ερωτημα, δίδων
μεγαλα βραβεία, σ' οποιον στείλει σωστη απάντησιν :

*Εινε δυνατον στην *Ελλάδα να τυμφενηη καρεις την τριτην εξαδέλ-
φηρ της χήρας του, χωρις να παραβη το κανονικόν δικαιοον και τοις κα-
νόνας της οοθοδούσην εκκλήσιας ;

Πληθος *Έλληνες, απάντησαν τότε <ναι> και εφερον διάφορα
παραδειγματα. *Όλοι δε περιμεναν τα βραβεία.

Τότε ο Γαβρηλιδης τους απάντησε :

*Χήρας; Πως θα υπαυδουθητε την εξαδέλφηρ της οςζιγος σας,
αφοη η οςζιγος σας ειναι... χήμα ;
*Είν η οςζιγος σας εινε χήμα, σας κατα συνείπειαν, πχέ-
πει να εχητε πεθάνη!*

Κ' ετσι το βραβειον το κέρδιος μόνον ο...Γαβρηλιδης.
***

Η δύναμις των ανάνδρων

*Ο περιήμιος σατυρικος των Πατριων, Μόμος ο
Πατριος, (*Ηλιας Συνοδινος) ο γραφας την καυστικη κατά
του κοινοβουλευτισμου σάτυρα, στα 1898, που αρχιζε ετσι :

*το ποσογέται, λέγουοι να ζήση
και το *Ειδος οικουτς ως γραφισμ...

εξεπλαγη όταν ειδα ένα άχρηστον και ανίκανον δικηγό-
ρον, απο μια Πελοποννησιακη πόλι, να διορισθη Προτοδότης.
*Ηταν και τοτε η δικαιοσύνη φαίνεται, κκαλαος νομικόν
άχρηστον.

Του εγραψε λοιπόν το εξης επίγραμμα, σε μια εφημεριδα των
Πατριων.

Σ' αλέμφων οι δουτιρης, κκαίται μετ' αμειχης,
και για να τοις εκδικηθης, εφεινε...Προτοδότης.

Λένε πως ο ανθρωπος εκεινος, ο οποιος ζει και δικάζει απο
ανωτερας δικαστικας θέσεις,και σήμερον ακομη,δεν του το εσυγχω-
ρησε αυτο του Μόμου. αλλά με κκαθε τρόπον, ενεργουσε στους
άλλους συναδέλφους του, να τον καταδιώξουν, για τα σατυρικα
του τα ποιήματα, τα οποια ηθελε να παραστήση, ως εξυβριζοντα
την τότε Κυβέρνησι της χώρας !

*Ο μακαριτης Σακελλαριου, ο γνωστός και δυνατός τότε δημο-
σιογραφος κ. Σακελλαριου, μόλις το έμαθε ειπε :

—*Οι άνανδροι, όταν γίνονται δικασται, άποκοτην μια δύναμη
κι' αυτη οχι δικη των.Την δύναμη των Νόμων που διαχειρίζονται .
***

Το γλωσσικό ζήτημα

Μαζι με τοις πολλοις γλωσσολόγους και γλωσσολόγους του
παραλθόντος, ειχεν εμφανισθει κι' ένας δυστυχιεμένος, Μελα-
χρινός, ο οποιος άφησε τη δουλειά του και κούταζε να φταιγή
η να εξελληνηγή λέξει.

*Ο Μελαχρινός την εποχη εκεινη,1890 και πάνω, ελαξε σπου-
δατο ρόλο στα σατυρικα και σοβαρά φέλλα των *Αθηνων.

Να τόρα και η παραγωγη-μερικόν λέξεων...Μελαχρινών,για
δειγμα.

Ποσάτι=εξ του π'ισο ολοι.

Πώτερος=εξ του π'ολύ αιμα.

Μποζοία = λέξις πολυσύνθετος απο το
έν πυδι ζέειν όλα.

Πεζβένης=«πεζη βαίνειν».

Μήτων=από το μη όλον.

*Αουφουακλή = απ' το «*Αι στη φουακλή».

Μπρόσι=από το π'μυαίνο.

Κουταβάκης = ο κουτσός βαίνον .

Κουσι=από το κ'αρά σείειν.

Μουσαφίρ=από το ημισυ αμταρείν .

Πανταϊον=γιατι πάντα λυώνει .

Αολάπι=από το δ'ουλεϊον άπτομα .

*Υλευνοιαόχης =από το «επ' ο ένουμα-
τόχη» .
*Ο Β:ββλοφάχος

